

«عبادت» یعنی بندگی خدا سرچشمه کمال و منبع سعادت است «عبادت» وسیله ارتباط با آفریننده و گرداننده جهان بزرگ است این ارتباط بسیار اساسی است زیرا از اعماق روح و ریشه دل سرچشمه میگیرد ، این ارتباط و پیوند هر چه محکمتر باشد بهمان اندازه آدمی از فساد اخلاق ، و انحراف دورتر خواهد بود .

آری کسانی که در قلعه محکم «عبادت» متحصن کردند با آزادی موفقیت آمیزی نائل میشوند ، از قید و بند های شهوات و لذاتی که عاقبت های وخیم دارد آزاد و بسعادت های معنوی و مادی خواهند رسید .

بمکس کسانی که در پرتو و پناه «عبادت» فرار نکرده اند در پی شهوات و هواهای نفسانی روان ، و نظری جز تأمین آنها نخواهند داشت ، در نتیجه همه چیز را در راه حرص و شهوت قربانی نموده و نونه ای از رحمت و تعاون و شرف و فضیلت در زندگی آنان موجود نخواهد بود این حقیقت روشن را از زبان قرآن بشنویم : هنگامی که پروردگار عالم ، موجود بدیع جهان هستی یعنی : آدم را آفرید و فرشتگان آسمانی را فرمان داد تا بعنوان اعتراف به مقام شاه وی بر او سجده کنند ، شیطان که در صف فرشتگان بود از فرمان خدا سر پیچی کرد و گفت : من از آدم برترم وی هیچگاه بیایگاه رفیع من نمیرسد ، من از آتش فروزانم اما او از گل تیره آفریده شده است ؛ کيفر گناه و تمرد شیطان گریبانگیرش شد و از مقام قرب الهی رانده و مطرود گردید ، او با تکیه هر چه بیشتر ابراز کرد که دامپائی در راه فرزندان آدم خواهم گسترده و گمراه ساختن آنان خواهم کوشید . پروردگار عالم در جواب فرموده :

«ان عبادی لیس لك عليهم سلطان» (آیه ۴۲ سوره حج) یعنی هیچگاه بر بندگان (واقعی) من تسلط نخواهی یافت .

آری دل های بندگان خالص خدا هیچگاه دستخوش و سوسه های شیطان نمیکردند آنها در کاخ مستحکم عزت و عظمت محفوظ ، لذا پیشوای مجاهدان امیر مؤمنان علیه السلام می گفت : « الهی کفی بی عز آن اکون لك عبدا و کفی بی فخر آن تكون لی ربا » یعنی : پروردگار این عزت برای من بس است که بنده تو باشم و این افتخار مرا کافی است که تو پروردگار من باشی !

ماه خدا

«سپاس خدائی را که ماه خود ؛ ماه رمضان ؛ ماه روزه و ماه اسلام و ماه باکیرگی و ماه آزمائشی و تصفیه و ماه قیام بو طائف را ، یکی از راه های احسان قرار داد .

پروردگارا : بر پیغمبر و آل گرامش درود بفرست ، و ما را شناسائی فضل این ماه و بزرگداشتن حرمت آن و خودداری از آنچه در آن منع کرده ای ، آشناساز . در روز داشتن آن بوسیله نگه داشتن اعضا از گناهان و بنگریدن آنها با آنچه ترا خشود سازد ، بازی فرما ، تا با گوشه های خود سخن باطلی نشنویم ، و با دیده گان خود مناظر خلاف ننگریم ، و دستها ما را بجرامی نکشایم ؛ و در جاده های حرام قدم نگذاریم ؛ و حرام نخوریم و زنا نهایی خود را جز با آنچه فرموده ای نکشایم ، و نیز در کاری که بتوای توندیدان سازد زحمت نکشیم و جز آنچه از کفرتون نگاهدارد فراسنگریم .

پروردگارا : اما او در همه ماهها و روزها در زمانیکه زنده ایم اینچنین فرار ده و از بندگان درستکار خود گردان .

«امام سجاده علیه السلام»

مهمان سرای مخصوص الهی افتتاح میگردد ؛ از هم مانان با تشریفات پر شکوهی پذیرائی میشود ، قرآن و سحر خیزی و دعا ، دل را صفا و روح را نشاط می بخشد ، نغمه های مناجات سحر گاهان در گوشها طنین می افکند ، صفوف منظم نمازها در انس اتحاد و التماس میدهد ، بهار عبادت نمودار میشود ، مزارع قلوب بهجت و طراوت بخود میگیرد

ماه مبارک رمضان با بر نایه آسمانی خود فرا میرسد ، فصل مهمی از عبادت را اجرا می کند .

گاه علوم انسانی و مطالعات
رتال جامع علوم انسانی

یکی از عبادت‌های مهم اسلام، روزه‌ماه مبارک رمضان است، این عبادت در تهذیب روح اثر بسیار عمیقی دارد زیرا کسیکه چند ساعت بمنظور اطاعت امر پروردگار از خوردن و آشامیدن و سایر لذت‌های جسمانی صرف نظر می‌کند و یکماه این عمل را انجام میدهد بدون تردید صفا و معنویت عجیبی در دل وی بوجود می‌آید و روح اطاعت و اتقاید که سرچشمه کلیه کمالات و سعادت‌ها است در وجود او زنده و تقویت میشود بطوری که اطاعت خداوند در دستورهای دیگر دینی هم بروی آسان خواهد بود.

لذا میتوان گفت روزه کامل گرفتن در یکماه از سال، سعادت آدمی را در بقیه سال تضمین مینماید و شاید بهمین مناسبت است که در احادیثی که از پیشوایان بزرگ اسلام رسیده روزه را سبزی در مقابل آتش دوزخ معرفی کرده اند و این موضوع بخوبی میرساند که روزه تا چه اندازه انسان را از گناهان و آلودگی‌ها پاک می‌دارد.

توفیق استفاده از برکات این ماه عزیز را برای عموم مسلمانان از خداوند بزرگتر خواستاریم

از: ادیب نیشابوری

روزه سپهر است آری از نائره ناز!

ما بهره نبردیم مگر شهید مرعش
یکسوره باخلاص ز فرموده داور
آنرا که دهد سودی در عرصه محشر
یادی ز دل پرالم سائل و معتر
نه خسته دلی را بطعامی که میسر
بیمی نبود بر تو کشتی گر بسر اسپر
صائم بشمار آمد و وارسته ز آذر
باید بود آراسته در شرع مطهر
چونانکه خدا گفته و آورده پیمبر
تا روزه پسند افتد در مذهب جعفر
دل محو تجلای مهین ایزد باقر

ماه رمضان آمد و بگذشت مکرر
بستم بسی تهمت و یکبار نخواندیم
افطاری اگر دادیم بگریزه ندادیم
هرگز ننمودیم در این ماه گرامی
نه بر طبقی بی رمقی را بنشانندیم
روزه سپهر است آری از نائره ناز
لیکن نه هر آنکو گلوی خویش نگه داشت
آنروزه که برهانداز آتش دوزخ
چی شائبه حیل و بی‌رخنه نیرنگ
باید همه اعضا ره طاعت بسپارند
جان غرق بود در یم سودای الهی